

Pro rekonstrukci se mi jiste nepodarilo schromazdit vsechny existujici prameny, to ale je, nadto v nasich podminkach, nemozne. Nicmene, mezi pouzitymi prameny jsou zastoupeny dopisy, zpravy, slovníky i další publikace napsané v rozmezí zhruba 100 let, autory jsou osoby světské i duchovní. Verím, že jsem nejvýznamnější dokumenty neopomenula. Při práci jsem neměla přístup k originalům, ale vycházela jsem z edic pramenů, což považuji za dostatečnou. Nedostatkem je, že tyto edice často zahrnovaly ne prepisy, ale cizojazyčné překlady, jejichž autory však byli odborníci, kteří se této tematice dlouhodobě věnují, proto verím, že případné zkreslení nebylo významné.

Shromážděné prameny mi umožnily v základních rysech apacskou kulturu rekonstruovat. Pochopitelně je nutné mít na paměti, že se jedná o pouze hypotézu, ale další informace, které jsem v průběhu psaní získávala, obvykle potvrzovaly moje dosavadní závěry. Je přirozené, že k různým aspektům kultury márne k dispozici nestojí množství informací. Některá témata upoutají na první pohled, zaujmou již při prvním kontaktu, jiná vyžadují detailnější zkoumání nebo například přítomnost pozorovatele přímo v indiánském táboře.

Bezesporně nejčastěji se setkáme se zmínkami o nepřátelství Apaců, o jejich útocích a území, na kterém žijí. Dale je poměrně detailně popisován vzhled Apaců, především jejich oděvy a obutí. Dalšími často zmínovanými tématy jsou kácení pro osobní život, obživa (bývají vyjmenovány rostliny a zvířata jejichž maso jedli), umění jízdy na koních a život v táboře.

Existují i

udržovali kontakty.

rada materiálů o kmenech,

Například je třeba prameny

s nimiž

z Mexika

Apaci

velmi

často zmiňují evangelizované kmeny žijící u misí - Pimy, Opaty, Tarahumary a další. Protože s nimi měli misionáři každodenní kontakty, vypovídají o nich často podrobněji než o nepřátelských Apacích.

...